

Název ilustrace: *Postava ve středu*

Anotace: Aktivita je zaměřena na vnímání vztahů mezi postavami divadelní inscenace a jejich významu pro vyznění děje a tématu. Pomocí vývoje vztahů mezi postavami budou žáci rozvíjet vnímání klíčových okamžiků divadelní inscenace. Rozvíjena bude tím také schopnost využívat důležitých pojmů jako je postava, děj, vztahy, motivace postav.

Zadání / popis situace, činnosti žáka:

1. Žáci si vyberou jednu postavu divadelní inscenace, která je nejvíce zaujala. Doprostřed místnosti umístíme znak (předmět), který ji bude znázorňovat a na kterém se žáci shodnou. Pak najdeme společně s žáky předmět i pro každou další postavy příběhu. Všechny postavy se nyní snažíme na základě diskuse společně s žáky umístit do takové vzdálenosti a v takovém směru od původní vybrané postavy, jak je žáci ve vztahu k ní v příběhu vnímali. Vznikají tak jakési konstelace – rozložení postav a jejich vztahy k postavě v centru (vyjádřit je můžeme postojem, vzdáleností, natočením).

2. Rozvíjení kroku. První rozložení vytvoříme k začátku představení – jak vztahy vybrané postavy viděli žáci nejdříve. Pak hledáme společně na základě diskuse rozložení postav podle toho, jak se jejich vztahy proměňovaly a vyvíjely. Až vytvoříme obraz konečný. Po celou dobu mohou žáci pracovat všichni dohromady nebo ve skupinách, ve dvojicích, případně může pracovat i každý sám. V případě, že nepracujeme všichni společně, můžeme průběžně sledovat výtvořiny ostatních a určovat, kdo byl jejich vybraná postava ve středu.

Popis činnosti žáků:

1. Podle rozhodnutí učitele pracují žáci společně, ve skupině, dvojicích nebo také samostatně. Žáci si vyberou jednu postavu divadelní inscenace. Vyberou pak znak, (předmět), který by postavu připomínal- reprezentoval a umístí ji doprostřed prostoru. Pak najde znaky pro další postavy inscenace a umístí je do takové vzdálenosti a takového postavení, aby ukazovaly vztah k vybrané postavě. O možnosti výběru znaku pro postavu a umístění vzhledem k ostatním postavám žáci vzájemně diskutují a zdůvodňují ji.

2. Rozvíjení kroku. Žáci nejprve vytvoří rozložení jednotlivých znaků pro postavy v prostoru, jak je vnímali na začátku divadelního představení- na začátku děje. Pak umísťují znaky postav podle toho, jak vnímali proměny vztahů. Poslední rozložení znamená konec děje. V případě, že žáci nepracují společně, průběžně sledujeme práci ostatních. Následuje diskuse, které vede k pojmenování základní myšlenky inscenace - tématu inscenace.

Způsob ověřování /hodnocení učitelem: Učitel pozoruje zapojení žáků do přípravy a prezentace úkolu, pozoruje, zda žáci vnímají vývoj vztahů mezi postavami, jak propojují vývoj vztahů s tématem inscenace, Také pozoruje, jak žáci spolupracují a navzájem se naslouchají, jak rozvíjejí nápady ostatních, ale jsou ohleduplní k názorům jiných, které berou s pochopením a úctou.

Odkaz na zdroje / autor: Váňová, M. (2023). *S dětmi do divadla*. Akademie múzických umění v Praze v Nakladatelství AMU.

